

MODELLMYND

ið, og tí haldi eg kirkjan eigur at lut-taka í kjakinum, sigur Jens Mortan Mortensen.

Hann hevur eisini áður sagt sína hugsan um hetta málið, um enn hann hevur verið heldur rundari í orðunum tá.

Í prædiku í útvarpinum hjá Kringvarpinum á Jóansøku í fjør, helt sóknarpresturin eina prædiku, har hann hevði tey samkyndu í huganum.

Har segði hann millum annað:

»Á økinum har vit kenna felagskap og kærleika og virðing og um-sorgan í lívinum – har er tað sera týðningarmikið fyri okkum, at vit kenna okkum sonn og ikki følsk – har er tað sera týðningarmikið, at vit kunnu vera sonn og ikki noyðast at vera følsk.

Vit eru ein lítill ljóð – vit liva í einum føgrum landi – vit eiga ein fagran ungdom – og vit siga við hvør annan: 'lat okkum vera sonn'

– vit siga við tey ungu - 'haldi tykk-um til sannleikan' - sig okkum frá hvørji tit eru – sigi frá hvussu tit hava tað í lívinum.«

– Hatta er júst tað eg meini. At vit mugu lata ungdomin siga okkum frá, hvussu tey liva og hvussu tey veruliga kenna seg. Vit mugu lata tey vera sonn ímóti sær sjálvum, og ikki noyða tey at vera følsk ímóti sær sjálvum og umheiminum, sigur Jens Mortan Mortensen.

Tey samkyndu eru eins og vit

Fyri prestin í Hvalba hevur tað týðning at staðfesta, at tey samkyndu eru ikki petti øðrvísi enn onnur.

– Tað botnar í, at hesi menniskjuni eru eins og vit onnur. Tað er sjáldan, at vit menniskju eru heilt sonn í okkara tilveru. Men tá vit hava fólk í okkara landi, sum

kenna seg sonn sum samkynd, so mugu vit loyva teimum tað, sigur Jens Mortan Mortensen.

Hann heldur tað hava týðning, at fólkakirkjan og samfelagið annars viðurkennir og kjakast um hetta mál, sum hevur stóran týðning fyri so mong.

– Tú skalt minnast til, at tað er ikki bara tey samkyndu, sum vera merkt av hesum. Tað er eisini familja teirra, vinir og kenning og onnur, sum standa teimum nær, sigur Jens Mortan Mortensen.

Mangan verður ført fram, at hesin lívsstíllur, sum tey samkyndu føra, er synd í Guds eygum. At tað er ímóti Bíbliuni at liva sum samkyndur, og tí kann fólkakirkjan ikki víga tvey av sama kyni.

– Í bíbliskum høpi eru vit øll syndarar. Vit hava tað við at hyggja at øðrum og døma onnur, tá ið vit tosa um synd. Men tá tú hugsar um synd, so er umráðandi, at

Vikuskiftis Sosialurin hevur verið í samband við 17 prestar
Tveir prestar siga seg ikki hava tikið støðu til, um tey fara at signa samkynd, sum eru borgarliga gift. Tveir prestar vilja ikki svara spurninginum, meðan uppskotið er til viðgerðar í Løgtinginum. Bert ein prestur hevur greiða fatan um, at hann ætlar sær at signa samkynd, og tað er sóknarpresturin í Hvalba, Jens Mortan Mortensen. Sambært heimasíðuni hjá Fólakirkjunum eru 25 prestar í Føroyum. Tað eydnaðist ikki Vikuskiftis Sosialinum, at fáa fatur á hinum 8 prestunum. Tað hevur ikki eydnast okkum at fáa orðið á Jógvan Fríðriksson, bips, til hetta blaðið. Bispur er burturstaddur, verður upplýst.

venda pilinum inneftir. At síggja sínar egnu syndir og royna at gera nakað við tær. Vit eru øll syndarar, og hava nóg mikið við at hugsa um okkara egnu syndir, heldur Jens Mortan Mortensen.

Orðið synd verður mangan misnýtt, heldur presturin. Og tað er júst av hesi orsök, at hann ikki heldur, at argumentið um syndina í tí samkynda lívinum er sannførandi.

– Vit menniskju eru øll í sama báti, tá ið umræður tað andaliga. Vit sita í kirkju og í lívinum annars yvirfyri Orðinum, yvirfyri Harranum. Tað ber ikki til at siga, at

summir syndarar eru vælkomnir í kirkjuni, meðan aðrir ikki eru, sigur Jens Mortan Mortensen.

Hann vónar inniliga, at broytingin í hjúnabandslógini verður samtykt, so tey samkyndu eisini fáa rættindi at ganga saman í borgarligt hjúnaband.

– Eg vænti vit øll høvdu havt tað betur, um hetta málið varð avgreitt. Hetta er ikki eitt stórt mál. Vit skulu bara fáa tað frá hondini, so vit øll kunnu hyggja í eyguni á hvørjum øðrum og síggja hvønn annan fyri tey vit eru, sigur Jens Mortan Mortensen, sóknarprestur í Hvalba.